

lang Nærskæffe, og jeg troer, at mine Medborgerer vidne om mig, [at jeg ikke tager smaaflge Hensyn. Det er min Overbeviisning, at den Frygt, der har vist sig, er uklar — jeg vil ikke bruge nogen anden Benævnelse — som for en stor Deel er fremfaldt ved hvre Paa- virkning og Agitation. Jeg antager, at, naar den næringsdrivende Borger ikke alene seer hen til sin egen Person og frygter for, at den Concurrence, der vil kunne fremkaldes ved denne Lov, skal tilføie ham Stæde, men har en lidt klarere Overfigt over Forholdene, vil han paaflonne, at dette Arbejde er kommet frem, og indrette sig saaledes, at Loven kan blive ham til Fordeel. Det er imidlertid ikke for de nuværende næringsdrivende Mænds Skyld, at jeg vil ønske, at Loven maa udkomme; de ere jo komne i en Stilling og føle ikke nogen absolut Trængsel til Næringsfrihed, naar ikke deres indre Følelser gaae i en saadan ret Retning, at de finde det Naad, der nu hviler paa dem, unaturligt; men det er for den opvørende Slægts Skyld, for deres Skyld, som ere paa Overgangen til at komme i en næringsdrivende Stilling. Derfor vil jeg spørge dem, vilde der vist ikke reise sig en eneste Stemme for tvungne Læg og tvungne Prøver, de to egentlige Brændpunkter i hele denne Sag. Vi skulle see hen paa Sagen, som den vil stille sig i Fremtiden; og sammenholde det med den Tilstand, som nu findes i Sted og tidligere har fundet Sted. Naar det er blevet sagt, at den næringsdrivende Mand staaer sig vel ved tvungne Prøver og tvungne Læg, vil jeg blot anføre det gamle Ordsprog: „Den, som aldrig har havt Guld, savner ikke Guld“. Det er min Overbeviisning, at, naar Friheden indtræder, vil Concurrencen fremkalde de rette Duellighedsprøver. Ingen vil da træde op som næringsdrivende Haandværker, inden han har aflagt en saadan Prøve, idet han vil sætte en Værdi deri; nu derimod er det en tvungen Sag, idet Mesteren tager Drengen i Lære og forpligter sig til at bringe ham saavidt, at han kan gjøre Svendestykke, som da ogsaa bliver udført, som det bliver, ofte ved Velvillie fra Skuemesteren etc.; en saadan Prøve maa man vistnok helst ønske at blive fri for. Det hele Lægesvæsen bestaaer egentlig

kun her i Kjøbenhavn; dersom det havde vist sig at være en god Indretning, vilde det vistnok ogsaa have gjort sig gjældende i de andre Kjøbstæder, men det er ikke Tilfældet; derimod findes der flere Steder frivillige Corporationer, og de ville, naar Friheden indtræder, vistnok komme tilstede i en langt smukkere og betydningsfuldere Skikkelse end hidtil. Dette er min Mening om Lovforslaget som næringsdrivende Kjøbstadsborger. — Der er kommet adskillige Adresser fra forskjellige Kjøbstæder ind til Landsstinget; navnlig er der kommen en fra Slagelse, hvor jeg boer. Denne Adresse er bleven omsendt trykt til forskjellige Kjøbstæder, som ligeledes have tiltraadt den, navnlig deres Borgerrepræsentanter. Jeg skal ikke videre udtale mig om denne Form; jeg troer kun, at det havde været rigtigere, at Borgerrepræsentanterne ikke vare optraadte som Repræsentation, men privat i Forening med deres Medborgere. Herom kan jo imidlertid min Ansættelse maastee være urigtig. Da denne Adresse er kommen fra mine Medrepræsentanter i Slagelse, hvoraf den ene er Viceformand for Kjøbstadsforeningen, troer jeg ikke at kunne undlade at bemærke, at Adresserne dog i det Hele taget have glædet mig; thi, naar man seer disse Adresser og sammenholder dem med, hvad der tidligere er kommet frem, ikke lige frem fra Kjøbstadsforeningen, men her i Byen fra Haandværkerforeningen, saa ere deres Fordringer betydelig mindre. De gaae ud paa at forlange modificerede Duellighedsprøver som Betingelse for selvstændigt Erhverv, samt at Ministeriets Bevillingsmyndighed bliver indskrænket saa meget som muligt, og sige de; under alle Omstændigheder forvente vi, at det ærede Thing vil i et Udvalg undersøge denne Lov og underkaste den en ny og omhyggelig Prøvelse. Det Sidste antager jeg, at Thinget vistnok bliver enigt om. Med Hensyn til det Punkt, der angaaer Indskrænkningen af Ministerens Bevillingsmyndighed, da har jeg nøie gienemgaaet Loven. Jeg har nu meget imod Bevillingsmyndigheden, og det kan vel være, at der kan være Noget tilbage i Loven i denne Henseende, som kunde tages bort; men i det Hele troer jeg, at der ikke er Mere tilbage, end der er nødvendigt. Hvad Duellighedsprø-